

Μαρωνείας Παντελεήμων: Η αγάπη ως βάση της Κρίσεως

[Μητροπολιτικό Έργο](#) / [Ι.Μ. Μαρωνείας και Κομοτηνής](#)

Το μήνυμά του για την Κυριακή της Απόκρεω εξέδωσε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας και Κομοτηνής κ. Παντελεήμων.

Στο μήνυμά του ο Σεβασμιώτατος τονίζει μεταξύ άλλων: “Η σημερινή παραβολή αποσκοπεί στο να υπογραμμίσει βάσει ποίου κριτηρίου κρίνονται οι άνθρωποι. Και το κριτήριο αυτό δεν είναι ούτε η μόρφωση, ούτε η θέση που κατέχει κανείς μέσα στην κοινωνία ή στην Εκκλησία, αλλά η εκδήλωση της έμπρακτης αγάπης”.

Αναλυτικά το μήνυμα:

Μπροστά σέ μιά τρομερή αλλά και δίκαιη σκηνή μᾶς τοποθετεῖ ἡ σημερινή εὐαγγελική περικοπή τῆς Κυριακῆς τῶν Ἀπόκρεω. Τὴν ἀγαθότητα καὶ καλωσύνη

τοῦ Θεοῦ μᾶς ὑπογραμμίσε ἡ παραβολή τῆς προηγούμενης Κυριακῆς μέ τήν εἰκόνα τοῦ Πατέρα πού γεμάτος στοργή ὑποδέχεται τό μετανιωμένο ἄσωτο παιδί του. Ἡ καλωσύνη του ὅμως αὐτή δέν πρέπει νά μᾶς κάνει νά λησμονήσουμε καί τήν ἄλλη ὄψη του, τή δικαιοσύνη του ὡς Κριτοῦ, Κριτοῦ βέβαια πού δέν εἶναι αὐθαίρετος, ἀλλά ἀμείβει ἢ τιμωρεῖ τούς ἀνθρώπους ἀνάλογα μέ τά ἔργα τους.

Ἡ εἰκόνα τοῦ διαχωρισμοῦ τῶν προβάτων ἀπό τά ἐρίφια, μέ τήν ὁποία αἰσθητοποιεῖται στή παραβολή ἡ τελική διαλογή τῶν ἀνθρώπων στούς ἐκ δεξιῶν καί στούς ἐξ ἀριστερῶν τοῦ Κριτοῦ, εἶναι παρμένη ἀπό τήν ποιμενική ζωή τῆς Παλαιστίνης, γιατί ὁ Χριστός μιλοῦσε πάντοτε μέ παραστάσεις γνωστές στούς ἀκροατές του. Ἡ εἰκόνα αὐτή θέλει νά δείξει τήν ἀλάνθαστη βεβαιότητα τοῦ Κριτοῦ καί τήν ἀδέκαστη ἀπόφαση του. Οἱ ἄνθρωποι θά διαχωρισθοῦν κατά τήν τελική κρίση μέ ὅση εὐκολία καί βεβαιότητα ἕνας βοσκός διακρίνει τά πρόβατα ἀπό τά ἐρίφια.

Ἡ σημερινή παραβολή ἀποσκοπεῖ στό νά ὑπογραμμίσει βάσει ποίου κριτηρίου κρίνονται οἱ ἄνθρωποι. Καί τό κριτήριό αὐτό δέν εἶναι οὔτε ἡ μόρφωση, οὔτε ἡ θέση πού κατέχει κανείς μέσα στήν κοινωνία ἢ στήν Ἐκκλησία, ἀλλά ἡ ἐκδήλωση τῆς ἔμπρακτης ἀγάπης. Ἄς προσέξουμε τά λόγια του Κυρίου πρὸς τούς ἐκ δεξιῶν: «ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνί τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοί ἐποιήσατε», ἐπίσης καί τά λόγια του πρὸς τούς ἐξ ἀριστερῶν: «ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἐνί τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὐδέ ἐμοί ἐποιήσατε». Τό «ποιεῖν» ἢ τό «μὴ ποεῖν» διακρίνει τούς ἀνθρώπους σέ καλοὺς καί κακοὺς». Ἀπό τό σημερινό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα μποροῦν νά συναχθοῦν τά ἀκόλουθα χαρακτηριστικά τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης.

Ἡ ἀγάπη μας ἀποτελεῖ ἀπάντηση στήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, γιατί «αὐτός πρῶτος ἠγάπησεν ἡμᾶς». Ἡ ἀγάπη εἶναι ἀνιδιοτελής, δέν ἀποβλέπει στήν ἀμοιβή, οὔτε στήν ἀναγνώριση ἢ τήν ἐπίδειξη, γίνεται μόνο γιατί αὐτό εἶναι τό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Ἡ ἀγάπη γιὰ τήν ὁποία γίνεται λόγος στή διήγηση ἔχει ἕνα διαπροσωπικό χαρακτήρα, κινεῖται στή σχέση τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τόν ἀνθρώπο, τό συγκεκριμένο πάσχοντα συνάνθρωπο. Δέν ἐπαινεῖ ὁ Κριτής τούς καλοὺς, γιατί ἔλυσαν τό πρόβλημα τῆς πείνας στόν κόσμο, ἀλλὰ γιατί ἔδωσαν τροφή σ' ἕνα πεισασμένο, δέν τούς ἐπαινεῖ γιατί ἔλυσαν τό παγκόσμιο πρόβλημα τῆς στέγης ἀλλὰ γιατί περιμάζεψαν ἕναν ἄστεγο καί ξένο, γιατί ἔντυσαν ἕνα γυμνό.